

CELNÍ SPRÁVA ČR

Generální ředitelství cel

Metodická informace č.: 34 /2025

Věc: Kontrola dodržování povinností vyplývajících ze zákona o ochraně spotřebitele při provozování hazardních her

Vyhlášeno ve Věstníku CS	č. 26/ 2025	č.j.: 27287-2/2025-900000-20020
Referent:		Počet příloh:0
Datum schválení:	25/06/2025	Účinnost: 01/07/2025

ČÁST PRVNÍ ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Čl. 1 Předmět a účel úpravy

(1) Tato metodická informace upravuje jednotný postup orgánů Celní správy České republiky (dále jen „celní správa“) při provádění dozoru nad dodržováním povinností vyplývajících z ustanovení § 23 odst. 19 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“).

(2) Pokud současně vzniká podezření na porušení zákona o hazardních hrách (případně vydaných povolení) a povinností plynoucích provozovateli ze zákona o ochraně spotřebitele, pak se primárně proces kontrolní činnosti vede podle metodické informace upravující kontrolu provozování hazardních her.

Čl. 2 Právní úprava

Základními právními předpisy upravujícími problematiku dodržování povinností při provozování hazardních her jsou zejména:

- a) zákon o ochraně spotřebitele,
- b) zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“),
- c) zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“),
- d) zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“),
- e) zákon č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her, ve znění pozdějších předpisů,
- f) zákon č. 188/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o hazardních hrách a zákona o dani z hazardních her,
- g) zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění do 31. 12. 2016.
- h) vyhláška č. 117/2007 Sb., o číslovacích plánech sítí a služeb elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „vyhláška o číslovacích plánech a služeb elektronických komunikací“),

- i) zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů, (dále jen „antidiskriminační zákon“),
- j) Usnesení předsednictva České národní rady ze dne 16. prosince 1992 o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky (dále jen „Listina základních práv a svobod“),
- k) zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů,
- l) zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále je „zákon o CS“).

Čl. 3

Cílová skupina

Postupy stanovené touto metodickou informací jsou určeny pro celníky zařazené na Sekci dohledu celního úřadu.

Čl. 4

Vymezení pojmů

Pro účely této metodické informace se rozumí:

- a) provozovatelem osoba provozující hazardní hru,
- b) stěžovatelem spotřebitel podávající stížnost, domnívající se, že je krácen na jeho právech,
- c) službou provozování hazardních her ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách,
- d) obchodní praktikou způsob chování prodávajících spočívající v konání, opomenutí, prohlášení, obchodním sdělením včetně reklamy a uvedení na trh související s propagací, prodejem nebo dodáním výrobku nebo služby spotřebiteli,
- e) pobočkou místo odlišné od herního prostoru, ve kterém se provozuje hazardní hra např. trafika nebo prodejna provozovatele kurzové sázky.

ČÁST DRUHÁ

ROZSAH PŮSOBNOSTI

Čl. 5

Oblasti působnosti

Působnost celní správy v oblasti ochrany spotřebitele je vykonávána u hazardních her provozovaných způsobem „land based“ i jako internetová hra.

Čl. 6

Poctivost poskytování služeb

(1) Poctivé jednání je určitý standard jednání charakterizovaný poctivostí, otevřeností a přihlédnutím k zájmům druhé strany smlouvy nebo vztahu. Poctivost je zásadou, která je aplikovatelná na všechny soukromoprávní vztahy. Poctivost poskytování služeb je zakotvena v § 3 zákona o ochraně spotřebitele.

(2) V oblasti hazardních her se můžeme s poctivostí setkat například u tomboly, kde výhra musí být v odpovídající jakosti, jaká je prezentována tzn., že nesmí být např. propadlá doba spotřeby.

Čl. 7

Použití telefonního čísla s vyšší než běžnou cenou

(1) Při využívání veřejné komunikační sítě pro komunikaci se spotřebitelem může dojít k nekalé praxi tím, že jsou některé telefonní linky účtovány vyšší sazbou, než je běžná cena při činnostech souvisejících s provozováním hazardní hry, nikoli samotným provozováním hazardní hry. Jedná se o specifická čísla, která telefonní společnosti pronajímají podnikatelům a jejich sazba se pohybuje ve vysokých částkách za minutu nebo za hovor. Spotřebitel např. při vyřízení reklamace netuší, že sazba na tuto linku je vyšší než ostatní běžné linky, protože smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb má uzavřenou s operátorem a nikoli s provozovatelem, který se nepoctivého jednání dopustil.

(2) Dle vyhlášky, o číslovacích plánech sítí a služeb elektronických komunikacích, je stanovena běžná cena hovoru, tudíž v případě telefonických hovorů nesmí provozovatel použít takovou telekomunikační službu, jejíž využití by pro spotřebitele znamenalo účtování vyšších cen, a to zejména volání na zákaznické linky (např. bílé a modré linky nebo předvolby čísel začínající 9). Netýká se volání na speciální linky, pokud jsou uvedeny.

(3) Za sázku by bylo považováno sázejícím dobrovolně určené nevratné plnění, které bude porovnáváno s výsledkem hazardní hry, včetně částky převyšující cenu za volání, odesílání textové nebo multimediální zprávy vyplývající ze smlouvy mezi účastníkem hazardní hry a poskytovatelem služeb elektronických komunikací. V takovém případě by se jednalo přímo o sázku do hazardní hry.

(4) Situace může nastat i v oblasti hazardních her, kdy se spotřebitel telefonicky dotazuje na výhry nebo při telefonickém vyřizování reklamace.

Čl. 8

Nekalá obchodní praktika

(1) Nekalou obchodní praktikou se rozumí zejména klamavá konání, klamavé opomenutí a agresivní obchodní praktika.

(2) Nekalá obchodní praktika je definována v ustanovení § 4 zákona o ochraně spotřebitele a v přílohách č. 1 a 2 k tomuto zákonu obsahujících seznam praktik, které jsou automaticky považovány za nekalé, a tudíž za zakázané.

(3) Obchodní praktika je považována za nekalou, je-li jednání provozovatele vůči spotřebiteli v rozporu s požadavky odborné péče a je způsobilé podstatně ovlivnit jeho rozhodování tak, že může učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil.

(4) Kompetence celní správy se vztahují na klamání spotřebitele u přímého prodeje.

(5) Za nekalou obchodní praktiku lze považovat jednání provozovatele, jehož podstatou je jeho cílená snaha negativně ovlivnit rozhodování spotřebitele o obchodní transakci. Jsou to veškerá rozhodnutí spotřebitele o tom, zda a za jakých podmínek službu koupí. Nekalé praktiky se vztahují na všechny fáze obchodu a na všechna rozhodnutí ohledně koupě, která spotřebitel učinil. Nekalá obchodní praktika má vždy vliv na vůli spotřebitele, záleží však na míře intenzity jejího ovlivnění a pokaždé má za následek uvedení spotřebitele v omyl.

(6) Dalším příkladem nekalé obchodní praktiky může být situace, kdy provozovatel při prodeji ústně nepravdivě uvádí, že služba bude nabízena po omezenou dobu nebo po

omezenou dobu za určitých podmínek s cílem přimět spotřebitele k okamžitému rozhodnutí si službu koupit.

(7) Provozovatel tvrdí nebo vytváří dojem, že prodej služby je dovolený, i když tomu tak není.

Čl. 9

Klamavá konání

(1) Klamavou obchodní praktikou, tím pádem zakázanou, je praktika:

- a) obsahující nepravdivý údaj,
- b) obsahující důležitý údaj, který je sice sám o sobě pravdivý, nicméně vzhledem k okolnostem, za nichž byl použit, může uvést spotřebitele v omyl,
- c) vede-li způsob prezentace služby, včetně srovnávací reklamy nebo její uvádění na trh, k záměně s jinými službami nebo rozlišovacími znaky jiného provozovatele,
- d) není-li dodržen závazek obsažený v kodexu chování, k jehož dodržování se provozovatel zavázal.

(2) Klamavá obchodní praktika může ze strany provozovatele spočívat v jakémkoli jednání. Za porušení je možné považovat i praktiku, při které na dokladu o poskytnuté službě není uveden skutečný prodávající provozovatel, ale provozovatel jiný. Oba provozovatelé, jak ten, co službu poskytl a vystavil doklad, tak ten který je oficiálně na dokladu napsán, jsou sice uvedeni na dveřích provozovny, ale v tomto případě prodávající provozovatel klame spotřebitele tím, že ho neinformoval o tom, jakým jménem skutečně jedná.

(3) Dalším klamavým konáním provozovatele může být i uvedení nepravdivého údaje na smlouvách či jiných dokumentech, na kterých uvádí adresu svého sídla, kde vůbec nesídlí nebo ji má odlišnou od zápisu ve veřejném rejstříku.

Čl. 10

Klamavá opomenutí

(1) Obchodní praktika se považuje za klamavou, pokud ve svých věcných souvislostech opomene uvést podstatné informace, poskytne je nejasným, nesrozumitelným, nejednoznačným způsobem nebo je zatají, čímž způsobí nebo může způsobit, že spotřebitel učiní rozhodnutí ohledně koupě, která by jinak neučinil.

(2) Opomenutí provozovatele je klamavé v případě, že neuvede spotřebiteli podstatné informace. Může se jednat o neuvedení zásadních informací v herním plánu.

(3) Opomenutí důležitého údaje nebo jeho uvedení nesrozumitelným či nejednoznačným způsobem vede k nesprávnému informování spotřebitele o jeho právech z vadného plnění dle § 13 zákona o ochraně spotřebitele.

(4) Další klamavé obchodní praktiky se vztahují k povinnostem informovat o odstoupení od smlouvy a dalším skutečnostem s tím spojených. Jedná se většinou o praktiku, kdy provozovatel uvádí nepravdivé údaje o tom, že spotřebitel nemá právo odstoupit od smlouvy, špatně uvádí zákonnou lhůtu pro odstoupení od smlouvy nebo nesprávně informuje o místu pro vyplacení výhry.

(5) Za klamavé opomenutí lze považovat i to, že provozovatel prohlašuje, že jím nabízená služba usnadní výhru ve hrách založených na náhodě.

(6) Provozovatel nepravdivě prohlašuje, že služba může vyléčit nemoc, zdravotní poruchu nebo postižení.

Čl. 11

Agresivní obchodní praktiky

(1) Agresivní obchodní praktika je praktika, která s přihlédnutím ke všem okolnostem svým obtěžováním, donucováním, vyhrožováním, včetně použití síly nebo nepatřičným ovlivňováním výrazně zhoršuje možnost rozhodnutí spotřebitele.

(2) Pro posuzování, zda je praktika agresivní, je stanoven demonstrativní výčet kritérií, která zahrnují:

- a) načasování, místo a doba trvání obchodní praktiky,
- b) způsob jednání, jeho výhrůžnost a urážlivost,
- c) vědomé využití nepříznivé situace spotřebitele,
- d) nepřiměřené překážky pro uplatnění práv spotřebitele,
- e) hrozba protiprávním jednáním.

Příloha č. 2 zákona o ochraně spotřebitele obsahuje výše zmíněný komplexní seznam praktik, které jsou považovány za zakázané.

(3) Kontrolou se prověří, zda nejsou použity agresivní obchodní praktiky (obtěžování, donucování, použití donucovací síly, užití fyzické síly nebo nepatřičné ovlivňování) a zda ze strany provozovatele nedochází např. k nátlaku na spotřebitele, aby pokračoval ve hře, přičemž pro získání výhry musí vynaložit další finanční prostředky (např. provedení kontrolního nákupu).

(4) V případě agresivní obchodní praktiky jde především o ovlivnění svobodné volby spotřebitele, zda učinit či neučinit obchodní rozhodnutí. Dochází při ní k daleko silnějšímu vlivu na spotřebitele, který je více zranitelný s využitím jeho „slabin“.

(5) Agresivní obchodní praktikou je situace, kdy je spotřebitel nátlakem nucen k další hře. Může jít i o situaci, kdy ze strany provozovatele dochází k nepatřičnému ovlivňování, např. výroky o tom, že hazardní hra je snadný výdělek.

Čl. 12

Zákaz diskriminace spotřebitele

(1) Zákaz diskriminace je upraven antidiskriminačním zákonem a v Listině základních práv a svobod.

(2) Diskriminací spotřebitele se rozumí obchodní praktiky, které při srovnatelných transakcích nedůvodně zvýhodňují některé spotřebitele před jinými. Každý má svobodu vstupovat do smluvních vztahů včetně svobodného výběru smluvního partnera. I podnikající osoba, která poskytuje zboží a služby může mít k výběru smluvního partnera řadu subjektivních důvodů. Antidiskriminační zákon blíže vymezuje právo na rovné zacházení a zákaz diskriminace i ve věcech přístupu ke zboží a službám.

(3) V oblasti hazardních her je možné se s diskriminací setkat při neumožnění účasti na hazardní hře z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání nebo víry.

(4) Účastník hazardní hry nemusí být diskriminován pouze z důvodů uvedených v antidiskriminačním zákoně. Zákaz diskriminace účastníků hazardní hry obsahuje rovněž ustanovení § 7 odst. 2 písm. c) zákona o hazardních hrách zakazující provozování hazardní hry, která nezaručuje všem účastníkům rovné podmínky a rovnou možnost

výhry. Zde se však jedná o oblast, která podléhá doзору z titulu zákona o hazardních hrách.

Čl. 13

Informační povinnosti

(1) Další povinností při poskytování služeb je povinnost informační, a to zejména řádně informovat spotřebitele o:

- a) charakteru poskytovaných služeb,
- b) riziku souvisejícím s poskytovanou službou,
- c) tom, zda jsou tyto údaje poskytovány v přiloženém písemném návodu, jsou srozumitelné a tento návod je v českém jazyce. Některé informace mohou být poskytnuty v podobě symbolů (ty musí být srozumitelné, čitelné a úplné).

(2) Tyto informace by měly být poskytnuty spotřebiteli před registrací k hazardní hře nebo před zaplacením vkladu (ještě, než se zúčastní hazardní hry), aby měl možnost se v dostatečném předstihu rozhodnout, zda službu koupí.

(3) Na žádost spotřebitele je provozovatel povinen vydat doklad o poskytnutí služby s uvedením data, o jakou službu se jedná a za jakou cenu byla služba poskytnuta. Nesmí chybět identifikační údaje provozovatele obsahující jméno a příjmení nebo obchodní firmu a IČO.

(4) Provozovatel je povinen informovat spotřebitele srozumitelně, řádně, jasně, pravdivě, úplně, včas a informace musí být uvedeny v českém jazyce. Provozovatel zajistí, aby byl na pobočce k dispozici schválený herní plán.

(5) Informační povinnost může být splněna vyvěšením schváleného herního plánu na viditelném místě nebo na vyžádání u obsluhy. V případě okamžité loterie může být informační povinnost splněna tím, že jsou na losech uvedeny informace dle § 22 zákona o hazardních hrách.

(6) Úprava informační povinnosti je, pro technickou hru a hazardní hry provozované jako internetová hra, stanovena výslovně zákonem o hazardních hrách. Zároveň jsou některé povinnosti související s řádným informováním účastníků hazardní hry stanoveny v podmínkách základního povolení.

Čl. 14

Reklamáce

(1) Provozovatel je povinen spotřebitele řádně informovat o rozsahu, podmínkách a způsobu uplatnění práva z vadného plnění (reklamáce), spolu s údaji o tom, kde lze reklamaci uplatnit. Úprava procesu reklamáce je též upravena i v herním plánu.

(2) Provozovatel je povinen přijmout reklamaci v kterékoli provozovně, kde je přijetí reklamáce možné, případně i v sídle nebo místě podnikání.

(3) Kontrolou se prověří, zda provozovatel vydal písemné potvrzení, v němž je uvedeno:

- a) datum, kdy spotřebitel právo uplatnil,
- b) co je obsahem reklamáce,
- c) jaký způsob vyřízení reklamáce spotřebitel požaduje,
- d) potvrzení o datu a způsobu vyřízení reklamáce,
- e) potvrzení o provedení nápravy a době jejího trvání,
- f) písemné odůvodnění zamítnutí reklamáce.

(4) Provozovatel nemá povinnost tyto údaje archivovat.

(5) Po celou provozní (otevírací) dobu musí být v provozovně přítomen pracovník pověřený k vyřizování reklamace.

(6) Reklamace včetně odstranění vady musí být vyřízena a spotřebitel o tom musí být informován nejpozději do 30 dnů ode dne uplatnění reklamace, pokud se provozovatel se spotřebitelem nedohodne na delší lhůtě. Je-li předmětem závazku poskytnutí digitálního obsahu, včetně digitálního obsahu dodaného na hmotném nosiči, nebo služby digitálního obsahu, musí být reklamace vyřízena v přiměřené době s přihlédnutím k povaze digitálního obsahu nebo služby digitálního obsahu a k účelu, pro nějž je spotřebitel požadoval.

(7) Lhůta k plnění (k vyřízení reklamace) určená podle dnů počíná dnem, který následuje po skutečnosti rozhodné pro její počátek. Tedy pro stanovenou 30denní lhůtu pro vyřízení reklamace (v případě, že se provozovatel a spotřebitel nedohodli na delší lhůtě) to vypadá např. takto: pokud spotřebitel učiní reklamaci 1. 7. 2025, počne lhůta k vyřízení reklamace běžet 2. 7. 2025 a skončí 31. 7. 2025 (nejedná se o lhůtu počítanou dle měsíce, třicet dnů není totéž, co měsíc). Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, posunuje se na pracovní den nejbližší následující.

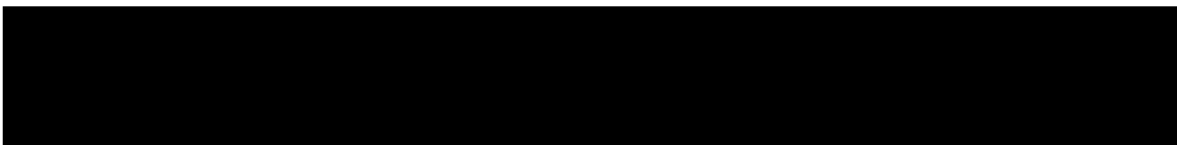
ČÁST TŘETÍ POSTUP PŘI KONTROLNÍ ČINNOSTI

Čl. 15

Podnět a vyhodnocení podnětu

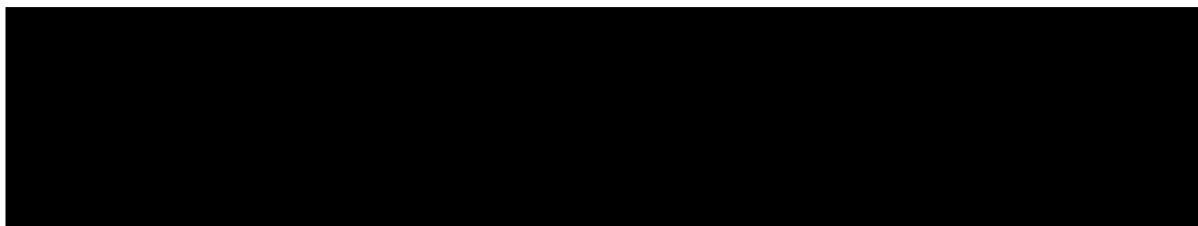
(1) Proces je zahájen podnětem z vlastní činnosti celního úřadu nebo z podnětu, který byl celnímu úřadu zaslán či oznámen a celní úřad ho vyhodnotil jako relevantní.

(2) Celní úřad podnět, směřující vůči věcně nepříslušnému správnímu orgánu nebo vůči místně nepříslušnému celnímu úřadu, postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.



(4) Před zahájením kontroly celní úřad postupuje podle § 3 kontrolního řádu a vyžádá si podklady (především listiny nebo jiné materiály) od stěžovatele pro posouzení, zda bude zahájena kontrola.

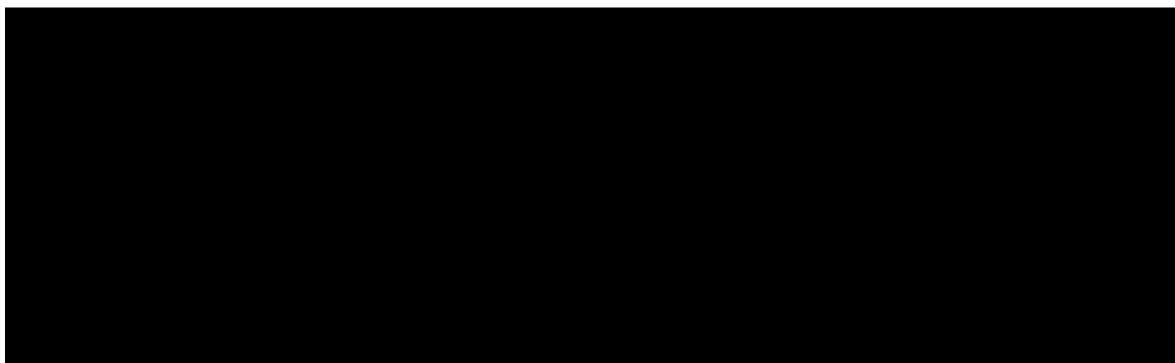
(5) Celní úřad, pokud je to nezbytně nutné a účelné, může vyžadovat podání vysvětlení.



(7) V šetření věci se nepokračuje, pokud:

- a) z podnětu není zřejmé, co je jeho předmětem a podnět je anonymní, nebo
- b) z podnětu není zřejmé, co je jeho předmětem a stěžovatel podnět nedoplnil, nebo

c) z vyhodnocení podnětu a podkladů je zřejmé, že nedochází k porušování zákona o ochraně spotřebitele; v tomto případě je stěžovatel informován o důvodu učiněného závěru, pokud o to požádá dle čl. 20 této metodické informace.



Čl. 16

Zahájení a průběh kontroly

(1) Kontrolou se ověří, zda ze strany provozovatele dochází k porušování zákona o ochraně spotřebitele.

(2) Kontrola, v souladu s § 5 kontrolního řádu, je zahájena v případě, že dle dostupných informací může docházet k porušování zákona o ochraně spotřebitele.

(3) Při kontrole se postupuje podle kontrolního řádu se subsidiárním použitím správního řádu.

(4) Předmět kontroly se uvede do rozkazu ke službě nebo do pověření ke kontrole.

(5) V rámci kontroly lze využít a uplatnit veškerá oprávnění celníka, pokud jsou splněny zákonné podmínky.

(6) Nástroji pro prověření skutečností jsou zejména podání vysvětlení a kontrolní nákup, je-li jeho provedení k okolnostem kontroly možné a účelné.



(7) V souladu s § 6 kontrolního řádu může celní úřad přizvat fyzickou osobu (dále jen „přizvaná osoba“) k účasti na kontrole, pokud je to potřebné pro dosažení účelu kontroly (např. tlumočník, znalec v oboru atd.).

(8) Pro každou přizvanou osobu zvlášť vystaví příslušný služební funkcionář nebo jím pověřený pracovník pověření k účasti na kontrole podle § 6 odst. 2 kontrolního řádu.

(9) Pověření k účasti na kontrole přizvané osoby slouží jako doklad k prokázání, že přizvaná osoba má právo účastnit se spolu s kontrolujícím kontroly a s tím související práva. Přizvanou osobu lze považovat za osobu bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu. Pokud by přizvaná osoba porušila své povinnosti (zejména povinnost mlčenlivosti) a kontrolované osobě tím vznikla škoda, příp. nemajetková újma, odpovídal by za ni kontrolní orgán stejně jako za škodu způsobenou kontrolujícími.

(10) Kontrolovaná nebo povinná osoba, které je oznámeno zahájení kontroly, je poučena o vybraných ustanoveních kontrolního řádu a zákona o ochraně spotřebitele.

(11) Skutečnosti vztahující se k vykonané kontrole se zapisují do Protokolu o kontrole.



Čl. 17

Protokol o kontrole

(1) Protokol o kontrole je výsledným dokumentem kontrolního zjištění a podkladem pro správní řízení.

(2) Náležitosti protokolu o kontrole a další povinnosti jsou uvedeny v § 12 kontrolního řádu.

(3) V protokolu o kontrole je nutné shrnout celkový průběh kontroly, popsat veškeré zjištění skutečnosti, důkazy, kontrolované osoby, včetně uvedení dokumentů a podkladů, z kterých tato kontrolní zjištění vycházejí. Jeho součástí bude video, fotodokumentace či fotokopie dokumentů.

(4) V protokolu o kontrole není nutné kvalifikovat přestupek, ale uvedou se konkrétní ustanovení příslušného právního předpisu, u kterých je důvodné podezření, že byla porušena.

Čl. 18

Námítky

(1) Proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole může kontrolovaná osoba v souladu s § 13 odst. 1 kontrolního řádu podat námítky ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení protokolu o kontrole, není-li stanovena v protokolu o kontrole lhůta delší. Postup při jejich vyřizování musí být v souladu § 14 kontrolního řádu. 



(3) Pokud není podezření z porušení právních předpisů, v šetření věci se nepokračuje.

Čl. 19

Specifika v oblasti internetové hry



Čl. 20

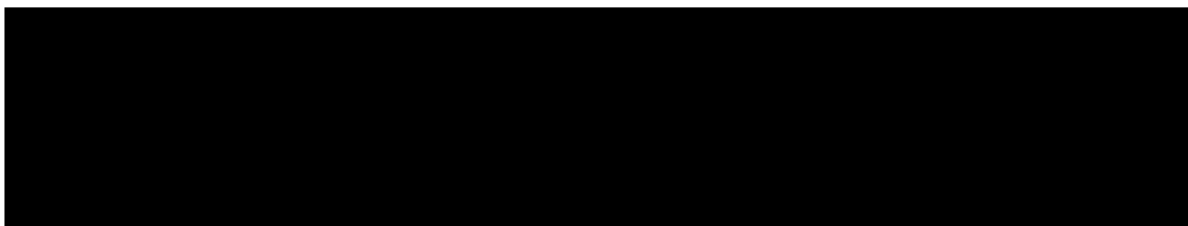
Poskytování informací stěžovateli

(1) Pokud stěžovatel, který podal podnět, si o to požádá, je správní orgán povinen sdělit mu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel, informace dle § 42 správního řádu. Těmito informacemi jsou postoupení podnětu jinému správnímu orgánu, zahájení správního řízení, neshledání důvodů pro zahájení správního řízení.

(2) Sekce dohledu celního úřadu ve lhůtě informuje stěžovatele o postoupení podnětu jinému správnímu orgánu.

(3) Sekce dohledu celního úřadu informuje stěžovatele o neshledání důvodů k zahájení správního řízení v případě nepokračování v šetření věci dle čl. 15 nebo 18 této metodické informace.

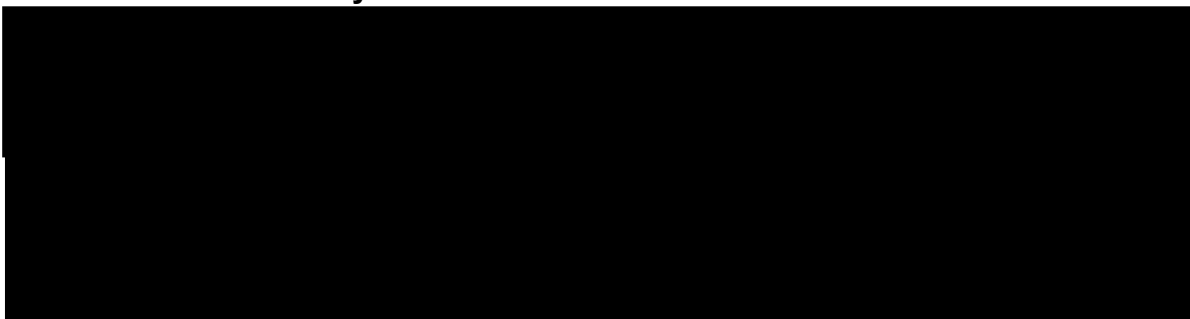
(4) Povinnost informovat stěžovatele o zahájení správního řízení má útvar, který o tomto rozhoduje, tj. Sekce právní celního úřadu.



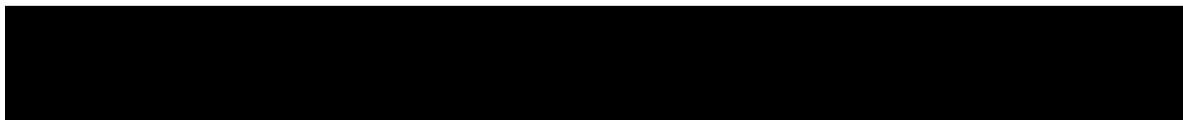
(6) S ohledem na mlčenlivost se protokol o kontrole ani jiný výstup z kontroly stěžovateli neposkytuje.

Čl. 21

Poskytování informací Ministerstvu financí



Vzory písemností



ČÁST ČTVRTÁ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Čl. 23

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se metodická informace č. 8/2018 Kontrola dodržování povinností vyplývajících ze zákona o ochraně spotřebitele při provozování hazardních her.

Čl. 24

Účinnost

Tato metodická informace nabývá účinnosti 1. července 2025.

plk. Mgr. Tomáš Hamouz
vedoucí oddělení
Samostatné oddělení metodiky hazardu
Sekce 2 právní a výkonu služby